

Chalupkáčik

3. číslo 2015/2016

Časopis Základnej školy

na Ul. S. Chalupku 14 v Prievidzi

V tomto čísle nájdete

Rozhovor s pani učiteľkou Grillusovou

Lyžiarsky výcvik

Naša tvorba

Žolík

Rozhovor s dobrovoľníkom UNICEF

Festival Jeden svet

Súťaž

Deň učiteľov

Anketa

Tajnička

Zažili sme vo februári a marci

23. 2. Beseda so psychológom – 9. C

25. a 26. 2. Beseda s dobrovoľníkom UNICEF – žiaci 8. a 9. ročníka

17. 3. Festival dokumentárnych filmov Jeden svet – 6.-9. ročník

23.3. Tanečný výchovný koncert – 1.-6. ročník

30., 31.3, 1.4, 3.4 Interaktívne vyučovanie pre žiakov materskej školy

Vyhodnotenie súťaže z minulého čísla

Vítazmi ankety z predchádzajúceho čísla sa stávajú: **Nicolas Vrtiel zo 4.A a Veronika Košťálová zo 4.C.** Výhercom gratulujeme!

Súťaž

Kde sa uskutočnil tohtoročný lyžiarsky výcvik?

Odpovede s menom a triedou vhodte do schránky Chalupkáčika pri vrátnici hlavnej budovy alebo dajte hociktorej pani učiteľke.

Opis zimnej prírody

Zimná príroda je zasnežená bielymi vločkami. Zo striech domov visia dlhé priehľadné cencúle. Stromy majú holé konáre pokryté trblietavou námrazou. Zasnežené polia a lúky sa ligocú v slnečných lúčoch. Pod nohami vŕzga zamrznutý sneh. Šmýka sa. Jazerá pokrýl pevný ľad. Cez zimu takmer celá príroda spí. Zimnou ozdobou sú usmiati bieli snehuliaci.

Matúš Cáva, 4.C

Zima je krásna Biela pani. Snehové vločky sa ligocú ako malé iskričky. Mráz nám vlezie až po nechty Z jazier a riek nám vykúzli zrkadlo. Celá príroda oddychuje a čerpá sily na ďalší rok. December je najkrajší mesiac, pretože sú Vianoce. V dnešnej dobe sa však stáva, že zima nie je krásna biela, ale tmavá a hmlistá. Po nej nasleduje zelenajúca jar

.Viktória Horváthová, 4.C

na športovanie – korčuľovanie, šmýkanie, hokej. Rada si obzerám krásy zimnej prírody.

Adriana Molnárová, 4.C

Text a obrázky: Hanka Janeková, 5.A

Rozhovor s pani učiteľkou Zuzanou Grillusovou

1. Ktorú triedu učíte teraz najradšej?

Samozrejme tú moju – 5. A. Ale mám dobré skupiny všeobecne.

2. Keby ste neboli učiteľkou, čím by ste sa chceli stať?

Ani neviem – možno zubnou sestrou alebo niečo s textilnou tvorbou.

3. Čo by ste zmenili na škole?

Priznám sa – nechce sa mi rozpisovať – niekedy prístup žiakov, materiálne vybavenie, papierovanie...

4. Čo ste ako dieťa robili vo voľnom čase?

Veľa som sa hrala s kamarátkami vonku, čítala, vyrábala si rôzne veci.

5. Aké máte koníčky? Čítanie, cestovanie, ručné práce

6. Cestujete rada??

Áno. Precestovala som všetky naše susedné krajiny, väčšinu európskych (chýba mi Škandinávia), nejaké ázijské – Thajsko, Taiwan. Mojim snom je Nový Zéland a Austrália.

7. Aké je vaše obľúbené jedlo? Varíte rada?

Ako kedy-podľa chuti. Moja kuchyňa sa riadi mnou. Varím- ale nesmie to byť povinnosť.

8. Čo si želáte do budúcnosti?

Zdravie pre mňa a mojich blízkych a ešte veľa pokoja a pohody.

Za rozhovor ďakuje redakcia Chalupkáčika

Rozhovor s dobrovoľníkom UNICEF Richardom Pernišom

Kde bývaš? Bývam v Kaniačke.

Akú školu študuješ? Študujem na Obchodnej akadémii v Prievidzi odbor hospodárska informatika formou pomaturitného štúdia.

Čo plánuješ po jej skončení? Plánujem vyštudovať bakalárske štúdium v odbore Obchodné podnikanie, aby som si mohol splniť sen pracovať ako manažér v istom obchodnom reťazci.

Odkedy pracuješ ako dobrovoľník UNICEF? Prečo? V Unicefe dobrovoľne pracujem na pozícii Junior Ambasádor od školského roka 2015/2016, teda prvý rok a dôvodom bol fakt, že kedysi som chcel byť učiteľom, len ako som chodil na gympeľ, tak som zistil, že by som nemohol učiť žiaden predmet. Touto formou si teda plním sen z detstva. Postupne ako som dospieval, som zistil, že človek, ktorý si neplní svoje sny, je pozoruhodne podráždený a nervózny zo seba samého.

Ako všetko ako dobrovoľník robievaš? Prečo si myslíš, že to má zmysel? Ja som ambasádor navštevujem základné a stredné školy a "vyučujem" na prednáškach. Základnými témami sú ľudské práva, náboženstvá a zdravý životný štýl. Má to zmysel v tom, že aj keď nezmením človeka za tých 90 minút, tak moje slová človeku možno ostanú v pamäti a jedného dňa z neho bude lepší a hlavne tolerantnejší človek.

S akými žiakmi sa na besedách stretávaš? Pováčšinou extrémne znudenými, lebo si myslia, že budú počúvať úplne nezmysly v nádeji, že po 10-tich minútach zaspia. Preto sa snažím tieto prednášky robiť trochu inak ako sú žiaci zvyknutí. Najhoršiu skupinu som zažil paradoxne na strednej škole v

Nitre, kde som po nich kričal ako zmyslov zbavený, nech už láskavo skrotia svoje komunikačné pudy.

Kde najďalej si už robil ako dobrovoľník? Ja prednášam približne od Žiliny až po Nové Zámky.

Ako to stíhaš popri štúdiu? Veľmi jednoducho. Vybavil som si individuálny študijný plán a teraz chodím do školy už len na preskúšanie.

Za rozhovor ďakuje : Hana Janeková, 5.A

Lyžiarsky výcvik

Dňa 1. – 6. februára sme sa zúčastnili lyžiarskeho výcviku vo Vyšnej Boci. Podmienky na lyžovanie sme mali vhodné aj pre začiatočníkov aj „profikov“. Lyžovali sme sa dvakrát denne, ráno a večer. Ubytovanie bolo na vyššej úrovni. Strava sa dala zvládnuť. Skoro každý deň sme mali prednášku, napr. prvá pomoc, stavba a druhy lyží a mnohé iné. Jedno popoludnie sme spolu s Emkou Štangovou zorganizovali diskotéku. Hlavná DJ-ka bola Valentínka Vlková. Druhý výcvik „Maďari“ s nami spoločne strávili večer . Ďakujeme pánovi učiteľovi Mečiarovi, Šimkovi, Priehodovi a pani učiteľke Štancelovej.

Text a foto :Peter Sestrienka, 8.C

Anketa

Aké je tvoje najobľúbenejšie a najneobľúbenejšie jedlo v školskej jedálni ?

Kika, 1. C: áno – palacinky, nie – karfiolová polievka

Kristínka, 1. C: áno – mäso s ryžou, nie – koláč s džemom

Veronika, 4. C: áno – rajčinová polievka, nie – špenátová polievka

Kevin 3. A: áno – pečené kuracie stehno s ryžou, nie – jedlá s kapustou

Juraj, 4. C: áno – dukátové buchtičky, nie – bryndzové halušky

Matej, 4. A: áno – kakaový závin, nie – pizza

Olívia, 5. A: áno – rezne, nie – prívarky

Artur, 6. B: áno – koložvárska kapusta, nie – granadiersky pochod

Marco, 7. C: áno – dukátové buchtičky, mäso na šťave, nie – ryba

Jakub, 5. A: áno – parené buchty, nie – drožďová polievka

**Korbáč, vodu, kraslíc
moc, nech prinesie
Veľká noc. Šťastie,
zdravie, smiechu veľa,
úprimne zo srdca želá
Daniel Vanek 5. A**

O čo naša Zem prosí ?

Čo je naša Zem?

Je planéta plná lásky.

Dáva nám všetko dobré na svete
sť'a najlepšia matka v rozkveti.

Dáva nám vodu, čo naplňa naše rieky,
priehľadnú, čistú, hodnú každej prvosiienky.

Ponúka nám život v svojom náručí,
keď pozriem nahor, vidím jej krásne modré oči

Vlasy má kučeravé, hrboľaté sť'a kopce,
na jej šatách zelených pasú sa naše ovce.

Vždy skoro vstáva, spať chodí až o polnoci
a nechá nás strážiť hviezdami.

S láskou karhá, ba aj trestá,
srdce jej bije a plač zaleje mestá.

Keď mama trestá, zabolí to veľmi.

Tiež býva smutná, poplače si neraz.

Neviete si predstaviť taký smutný
výraz.

Prečo jej tak ubližujeme?

Prečo ju svojimi činmi bijeme?

Dala nám život, možnosť rozprestrieť svoje krídla
a prosí len o jedno – nezabi ma!

Katka Lojová, 9.B

Človek a životné prostredie

Má človek vplyv na životné prostredie? Jednoznačne áno. Kvôli človeku sa ročne vyrúbu milióny hektárov lesa, dažďových pralesov a džunglí. Taktiež kvôli emisiám automobilov stále silnie skleníkový efekt a atmosféra sa postupne otepľuje. Tento jav nazývame globálne otepľovanie. V dôsledku globálneho otepľovania sa okrem iného napríklad roztápajú ľadovce v Antarktíde, v Arktíde, v Grónsku či na

Aljaške a tým sa zas zdvíhajú hladiny morí a oceánov. Je to reťazová reakcia, ako keď postavíte cestičku z domina.

Čo je na konci tejto cestičky? Ja si myslím, že jednoznačne vyhynutie človeka ako takého. A nielen toho, ale aj všetkého života na Zemi.

Človek hádže našej planéte polená pod nohy už príliš dlho a mám pocit, že dlho to už naša Zem nevydrží. Smutné je, že si to zrejme uvedomíme, až keď bude príliš neskoro. Naša perspektíva nie je veľmi ružová. Ak to pôjde takto ďalej, ťažko povedať, či sa skôr zadusíme splodinami (aj v dôsledku výrubu lesov), utopíme pod hladinou oceánov aj s našimi mestami, alebo uškvaríme pod pekelnými lúčmi Slnka, keď už nás ozónová vrstva nebude chrániť. Ľudia si hovoria: „Čo môžem ja, obyčajný malý človek spraviť pre životné prostredie? Čo zmôžem sám?“ Ja myslím, že každý toho môže spraviť dosť. Už len tým, že si nezapáli cigaretu alebo si zapáli aspoň o jednu menej, alebo sa do práce miesto chodenia autami, alebo autobusmi prejde, prispeje tým vo veľkej miere k dielu. K dielu, ktorého výsledkom môže byť záchrana Zeme. Veď ako povedal jeden múdry človek (Oscar Wilde): „Keď chceš zmeniť svet, začni sám sebou!“ Keby sa týmto heslom riadili všetci ľudia na planéte, dnešný svet by vyzeral úplne inak. Naša Zem by sa možno nazývala zelená planéta miesto modrá planéta.

Mne zostáva len dúfať, že človek nájde dosť dobrú alternatívu dreva, že sa čo najskôr presadia elektrické autá, že ropa prestane byť takým dobrým biznisom, akým je, že ľudstvo objaví ekologickejšie technológie výroby, že ľudstvo začne rozmýšľať nad ekologickejším spôsobom triedenia odpadu a že miesto peňazí začne ľudstvo vidieť reálne hodnoty tohto sveta.

Patrik Šimurka, 9.B

Festival Jeden svet

Dňa 17.3.2016 sme sa zúčastnili festivalu dokumentárnych filmov Jeden svet, kde sme si pozreli dokument Sugar Blues. Dozvedeli sme sa o hrozbách rafinovaného cukru, jeho škodlivosti pre naše zdravie. Autorka filmu zachytila svoje vlastné skúsenosti s tehotenskou cukrovkou. Po filme sme sa mohli autorky filmu, ktorá tam prišla, pýtať vlastné otázky. Tento film ma prinútil zamyslieť sa a uvedomiť si, koľko cukru moje telo prijíma. **Text a foto: Martin Švec**

Ema, 6.B: Film sa mi veľmi páčil, lebo bol poučný . A najviac ma zaujalo, ako sa z toho tá rodina dostala a koľko je v malinovkách a potravinách cukru a ako bojovala za svoj názor na cukor.

Ema, 7.C : Chcela som skúsiť stravovať sa jeden týždeň ako oni, ale nejde to. Športujem a desiatu si nie vždy robím sama. Bez chleba alebo pečiva by som sa nezaobišla. Ale je to super nápad. Určite to raz aspoň na týždeň skúsím.

Martin, 8. A: Bolo to zaujímavé. Cukor má rád každý, no asi sa treba zamyslieť, koľko si ho dopriať.

Adam, 6.B: Určite si budem dávať na cukor väčší pozor.

Peter, 8.C: Páči sa mi odhodlanie režisérky bojovať za všetkých proti cukrovým spoločnostiam.

8.C s autorkou filmu Andreou Culkovou

Deň učiteľov

30. marca 2016 bol náš krúžok Meduška po vedením pani učiteľky Pňačekovej zablahoželať v zborovni pani učiteľkám a pánom učiteľom k ich sviatku. Pripravili sme si básničky, pesničku a krátky tanček. Keď sme im zarecitovali a zaspievali, spolužiačka Silvia povedala báseň pani zástupkyňi Spišiakovovej, ktorá oslavovala životné jubileum a dala jej kyticu. My ostatné sme dali každému po jednom tulipániku. A to bol koniec nášho programu.

Veľmi sa mi to páčilo a chcela by som sa takýchto vystúpení zúčastňovať aj naďalej.

Veronika Košťálová, 4. C

Silvia s pani zástupkyňou Spišiakovou a Meduška

Tajnička

			S		N		
	N			T			
			:)				
P			S		K		
	L						
	P			A			
	K				Y		
				Y		A	

1. Čo nám svieti nad hlavami ?
2. Ktorá rieka preteká cez Prievidzu?
3. Je v mori.
4. Strieľajú sa z neho šípy .
5. Kvetinka .
6. Rastliny ktoré potešia telo aj dušu .
7. Vodný živočích.

Žolík

Od vydania tohto čísla prestáva platiť žolík č. 2 a platí žolík č. 3 z tohto čísla. **Neplatí pre písomné práce a vopred dohodnuté skúšanie. Každý smie použiť len jedného žolíka po celú dobu jeho platnosti!!!**

Chalupkáčik – časopis Základnej školy na Ul. S.Chalupku 313/14 v Prievidzi, založený v roku 2008, 8. ročník

Šéfredaktor : Peter Sestrienka
Predseda redakčnej rady: Martin Švec
Chalupkáčik č.3 vyšiel v apríli 2016